

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517215762
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7517215762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému I. N., P., P. Q. XXXX/XA, o zaplatenie 797,04 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13Csp/319/2017-87 z 1.10.2018 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 785,28 € a úroky z istiny 797,04 € vo výške 24,5 % p. a. od 8.6.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 797,04 € spolu s úrokom z omeškania 5,25 % ročne od 8.6.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. III. Žalobca má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čo žalobca žalobou z 18.7.2017, doručenou mu 19.7.2017, žiadal, čím svoju žalobu odôvodnil, že vykonaným dokazovaním bol zistený tento skutkový stav, konkrétne, čo zistil (čo vyplýva) zo zmluvy o úvere (z úverovej zmluvy) č.XXXXXXXXXXX, uzatvorenej právnym predchodcom žalobcu Poštová banka a.s. a žalovaným 21.10.2010, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné a Obchodné podmienky pre úver, z vyhlásenia predchodcom žalobcu predčasnej splatnosti úveru 7.7.2014 a zo Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.6.2017, ktorou Poštová banka a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu v danom spore. Ďalej, citujúc znenie § 3 ods.3 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52, § 53 ods.1,5, § 54 ods.1,2, § 3 ods.1, § 39, § 41, § 457, § 517 ods.1,2, O. z., § 3 a § 10c nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, „platnom“ od 1.2.2013, uviedol: Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, zneužívanie výkonu práv, rešpektovanie rovnosti účastníka občiansko-právnych vzťahov). Citoval, čo vo svojom rozhodnutí 3Cdo 173/2003 (Zo súdnej praxe č.62/2004) Najvyšší súd (ďalej len NS) Slovenskej republiky (ďalej len SR) už uviedol. § 3 ods.1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť - upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ust., ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnych, tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. Citoval, čo, o. i., Ústavný súd (ďalej len ÚS) SR v Náleze PL ÚS 10/95 z 28.2.1995 (Zbierka zákonov SR, čiastka 20 č.51/1995), ktorým rozhodol o nesúlade § 13 vyhl.č.45/64 Zb. s § 658 ods.1 O. z., uviedol. ÚS SR vyslovený názor korešponduje s témou (používanou predovšetkým právnou vedou a teóriou), že zásada zmluvnej voľnosti v súkromnom práve

nie je absolútna a nachádza svoje obmedzenie z hľadiska obsahovej náplne právnych úkonov, napr. pri aplikácii korektívov rozporu s dobrými mravmi. Usmerňovanie zásady zmluvnej voľnosti prostredníctvom uvedených korektívov, ako aj zákonom zákaze nepochybne prispieva k spoločenskej a právnej akceptácii zásady zmluvnej spravodlivosti v súkromnom práve. Pokiaľ ide o primeranosť výšky úrokov z pôžičky - problematika dobrých mravov úzko súvisí s doktrínou a neprípustným, resp. neprimeranom znevýhodnením založenom právnym úkonom. Tento princíp nadobudol v modernom práve váhu a význam a slúži určitým obmedzujúcim spôsobom k naplneniu zásady zmluvnej spravodlivosti. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnúť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou „z praxe“ peňažných „ústavou“. Pokiaľ ide o úrok z úverovej istiny, v danom prípade zistil, že priemerná úroková sadzba z úverov v období 10/2010 (pre spotrebiteľské úvery od 1-5 rokov) bola 9,67 % ročne, no v zmluve o úvere je uvedená sadzba 24,50 % ročne, čo je niekoľkokrát vyššia, než bola obvyklá úroková miera. Tieto ust. spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ust. O. z. zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinnosti vzniknutých podľa O. z., evidentne zhoršujú jeho postavenie a - podľa jeho názoru - sa priečia dobrým mravom. Žalobcom požadované vysoké úroky sú - podľa jeho názoru - v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z., preto je zmluva v tejto časti neplatná podľa § 39 a § 41 O. z. a žalobcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 O. z. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške „200“ €. Vzhľadom „k tomu“, že žalovaný, podľa žalobcom doloženého výpisu uhradil 1 202,96 €, zaviazal ho na zaplatenie 797,04 € (2000-1202,96). Čo sa týka nárokov nad túto čiastku, tieto nároky zamietol, keďže vyplývali z neplatne uzavretej zmluvy. Nakoľko bol žalovaný v omeškaní s plnením, zaviazal ho na zaplatenie úroku z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 797,04 € od 8.6.2017 do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP (ich znenie citoval) a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

3. I. Žalobca podal včas ODVOLANIE voči rozsudku, v rozsahu, v ktorom súd žalobu zamietol. (ďalej len napadnuté rozhodnutie; poznámka žalobcu). Podávané odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, dôvodil: - podľa § 365 ods.1 písm. a) CSP tým, že neboli splnené procesné podmienky; - podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; - podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. V prvom chcel poukázať na to, že nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď súd svojím postupom znemožnil jeho účasť na konaní a bez toho, aby ho oboznámil o výsledku posúdenia prejudiciálnej otázky o možnej neplatnosti zmluvy o úvere, jeho žalobu o zaplatenie peňažnej sumy zamietol. Súd svojím procesným postupom: Ad.1 Nevyzval ho na vyjadrenie sa k otázke určenia neplatnosti zmluvy a nepostupoval podľa § 129 CSP. Bol toho názoru, že ak mal súd za to, že v prejednávanej veci o zaplatenie je spornou aj otázka neuvedenia náležitostí v zmysle 11 ods.1 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa jeho názoru, mal postupovať v zmysle § 129 CSP. Súd môže podávateľa vyzvať aj na odstránenie takej vady podania vo veci samej, ktorá nebráni pokračovaniu v konaní, ak je to účelné pre ďalší priebeh konania. Ad.2 Nevyzval ho ani podľa § 157 CSP. Súd mohol za účelom rýchleho a hospodárneho konania vyzvať ho, aby sa vyjadril k predbežnému právnemu posúdeniu veci o neplatnosti zmluvy o úvere, ktoré viedlo k zamietnutiu žaloby ako celku. Ad.3 Nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP Súd mohol vo veci vytýčiť termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 CSP, ktorého účelom je zabrániť i inštítutu tzv. prekvapivých rozsudkov, akým napadnuté rozhodnutie nesporné je. Mal za to, že takýto postup súdu nie je v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a nastáva situácia, kedy jedinou možnosťou jeho procesnej obrany je právo podať odvolanie, čím sa de facto prenáša úloha súdu prvej inštancie na súd druhej inštancie, čo nie je žiaduce. III. Podstata odôvodnenia napadnutého súdneho rozhodnutia je zachytená v jeho bodoch 22,23 a 24. Poukázal na skutočnosť, že úroková sadzba predstavuje cenu, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičané peniaze. Táto cena je určená špecificky, nakoľko je pomerom celkového požadovaného poplatku, ktorý musí dlžník zaplatiť veriteľovi, aby úver získal za vopred dohodnutú dobu, k objemu úveru, ktorý je dlžníkovi skutočne k dispozícii. Úrokové sadzby sú ovplyvnené najmä ponukou a dopytom po „kapitály“, ako aj celým radom ďalších faktorov, napr. inflácia, riziká, úspory, výška úveru, doba splatnosti úveru a i. To v praxi znamená, že napr. zvýšenie dopytu po zdrojoch (úveroch) spôsobí zvýšenie úrokových sadzieb. Rovnako zvýšenie úrokovej sadzby spôsobí aj vyššie riziko na strane dlžníka. Zároveň na výšku úrokových sadzieb má vplyv aj inflácia ako jeden z hlavných faktorov, tzn. že pokiaľ veriteľ očakáva, že počas doby splácania úveru dôjde k nárastu inflácie, prispôsobí tomu aj výšku úrokovvej sadzby. Zároveň výška odzrkadľuje, nakoľko rizikovým sa banke javí poskytnutie úveru, pričom

čím bude dlhšia doba splácania a čím bude nižšia bonita klienta, tým vyššiemu riziku sa banka vystavuje, že úver, ktorý poskytla nebude splatený. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že výška úrokovej sadzby 24,5 % je v rozpore s § 39 O. z. Súdom uvedená hodnota 9,67 však predstavuje priemernú hodnotu, teda ide o tzv. aritmetický priemer. Z uvedeného teda vyplýva, že do tejto hodnoty z jednej strany vstupujú ako minimálne hodnoty úrokovej sadzby, ako aj maximálne. V tomto zároveň poukázal na skutočnosť, že maximálna výška dohodnutých zmluvných úrokov v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy nebola žiadnym spôsobom limitovaná. V tomto poukázal aj na rozsudok NS SR 5Cdo/26/2011 z 26. 2012 (z jeho odôvodnenia citoval). Z uvedeného teda vyplýva, že neprimeraným zmluvným úrokom by bol taký úrok, ktorý by štvornásobne až päť a pol násobne prevyšoval obvyklú úrokovú sadzbu, čo ale nie je tento prípad. Dovolil si poukázať aj na Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom: 5C/99/2015 z 19.3.2018, z odôvodnenia ktorého citoval bod 46. IV. V tejto súvislosti poukázal aj na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu ÚS SR, JUDr. Milana L'alíka, ktoré citoval. V. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a cit. zákonné ust. žiadal rozsudok „Okresného súdu Vranov nad Topľou z 1.10.2018 č. k. 11Csp/325/2017“ v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alternatívne žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovaného zaviazat' na náhradu trov konania vrátane trov právneho zast., všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok, okrem výroku I. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom výroku v odvolacom preskúmaný.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a zistil, že čo sa týka výroku I. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto rozsudok v uvedenom výroku, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 785,28 € a úroky z istiny 797,04 € vo výške 24,5 % p. a. od 8.6.2017 do zaplataenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody a to podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP, týkajúce sa zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, sú dané.

7. Procesné podmienky (podmienky konania) definuje samotný CSP v § 161 ods.1 ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t. j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu [právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu - vada tejto podmienky je však reglementovaná samostatne v § 365 ods.1 písm. c)] a procesné podmienky na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci).

8. Vadu predpokladanú v § 365 ods.1 písm. a) CSP má tak konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek uvedeným nedostatkom.

9. Žalobcom v odvolaní vytýkané nedostatky konania na súde nemožno podradiť pod žiadnu vadu predpokladanú v § 365 ods.1 písm. a) CSP.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti,

event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zřejmý nesúlad.

11. Skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke, na ktoré žalobca v odvolaní poukázal, nie sú správne a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

12. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

13. Súd použil správne právne predpisy, ale nesprávne ich vyložil a na daný skutkový stav ich nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

14. Súd, pokiaľ zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, čo je zřejmé zo skutočností uvedených v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené a najmä zo súdnych rozhodnutí, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje.

15. S právnymi názormi a závermi v uvedených rozhodnutiach vyslovenými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a - vzhľadom na ich výstižnosť, úplnosť a presvedčivosť - nepovažuje za potrebné, ani účelné k nim čokoľvek dodávať.

16. Súd neprihliadol na Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, v ktorom je podaný výklad čl.10 ods.1,ods.2 písm. h) a i) a čl.22 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a z ktorého bolo potrebné vychádzať aj pri aplikácii právnych predpisov, podľa ktorých vec tiež posúdil.

17. Pokiaľ ide o povinnosť súdu vychádzať pri rozhodovaní o nárokoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z eurokonformného výkladu príslušných ust. vnútroštátnych právnych predpisov podaného v uvedenom rozsudku, odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na vyčerpávajúce odôvodnenie uznesenia NS SR 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018.

18. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

20. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

24. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.